

tud ei tea sedda aega nimmetada, mil se tark ja kunstlik rahwas neid sambaid tükkinud, mis 50, 100 ja 180 jalga pikkad on; ja kedda saggedaste ühhest aintsast kivist tehtud ettejuhhuwad. Needsammad on tuttawad obeliski nimme al, ja kui Roomlased Egiptuse üle wallitsetid, lastsid nemmad mõnned nende hulgast Roma-linna wia, ja neid senna üles ja püsti panna, kus neid parraego weel nähha saab. Veel immelikumad on need sured neljakandilised, alt laiad pealt terrawad ehhitused, mis kaks, kolm, nelli ja mõnned weel kahheksa sadda jalga kõrged on, kelle sees kambred, ukсед ja aknad on. Õppetud mehed arwawad et nemmad kuningate matmise-paigad ennemuiste olnud; sest et nende seest salwitud ja linnase rietese mähhitud surno-kehhasid leitakse, mis mumiks nimmetakse. Sesuggusid mumisid on mitmis Europa linnades, nenda kui Peterburis, Londonis ja Parisis nähha, sest et neid Egiptuse-maal ikka weel ülesleitaakse ja Eu-

ropa-male tuakse. Need on kaks tuhhat aastat ja weel kaueminigi seisnud, üsna mustad, agga näust ikka weel nenda nähha kuida nemmad omma ello aeal ollid.

Kirjotamise-kunst ei olnud ka mitte Egiptuse-rahwal teadmata, ning tulles arwata, et nende preestrid jo wägga warra sedda oskaid. Agga nemmad ei mõistnud pookstawidega kirjotada, nenda kui meie, waid kirjotasid piltide ja mu märkidega. Nenda kuida need piskikesed pildikesed tähtramatus näitawad, mil päike ühhe ja teise taewa-tähe ette tulles; nenda näitas ka nende kirrilomade ja mitme mu asjade modisid, n. k. n. t. kellest iggaüks sedda asja tähhendas, kelle kujo temma näitas. Muist olli nende kirjal ka se näggo, mis ennemuistse Kurressare kalendril olli, mis nende targad issi seitsme wäikese lauakese peale malisid. Täiem ja parrem on kirri, kui pookstawide ehk issi tähtedega kirjotasse, ning on sest siis se rahwas wägga tanno wäärt, kelle käest ma-ilm õppis pook-